

Avem siguranța mântuirii sufletului nostru, sau ne înșelăm?

Avem siguranța mântuirii sufletului nostru, sau ne înșelăm?

INDEX

[Avertisment despre o falsă siguranță a mântuirii](#)[Cum ne putem înșela cu privire la mântuirea noastră?](#)[Doar Dumnezeu ne poate arăta dacă suntem mântuiți](#)[Din ce categorie faci parte?](#)[Teste pentru a vedea dacă suntem sau nu mântuiți](#)

2 Corinteni 13.5 "Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință; încercați-vă pe voi înșivă." Psalmul 34.3 "spune sufletului meu: "Mântuirea ta sunt Eu!"

Apostolul Pavel nu a irosit pergamentul pe care a scris ce-a de-a doua sa epistolă către Corinteni, scriind în ea lucruri lipsite de importanță.

Sfânta Scriptură este plină de avertismente, și acestea nu sunt ale oamenilor, ci sunt cuvintele de avertizare ale lui Dumnezeu.

Dumnezeu ne avertizează deoarece dorește să mergem pe calea mântuirii și dorește ca noi să avem siguranța mântuirii. Ar fi înțelept din partea noastră să spunem cu psalmistul David: "Și vezi de este calea fărâdelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică".

Avertisment despre o falsă siguranță a mântuirii

Avertismentul Sfântului Apostol Pavel este adresat celor care mărturisesc că sunt creștini, celor care spun că au credință în Dumnezeu. Motivul pentru care Apostolul Pavel le scrie Corintenilor ne este arătat în 1 Corinteni 15.34, unde ne este descoperit faptul că existau printre corinteni oameni care spuneau că sunt mântuiți, dar care nu îl cunoșteau pe Dumnezeu. Între corinteni se găseau păcate grave: curvie, judecăți, dezbinări, învățături false, închinare la idoli...păcate de tot felul, și asta l-a făcut pe Apostolul Pavel să afirme că nu toți dintre ei sunt mântuiți. Apostolul dorea să îi trezească prin acest verset, ca și cum le-ar fi zis: "Asigurați-vă că sunteți mântuiți, ca nu cumva să faceți parte din aceia care nu-L cunosc pe Dumnezeu." Dacă era adevărat că în urma predicării Evangheliei de către Apostolul Pavel existau convertiri false, cu atât mai mult în vremea noastră este adevărat acest lucru. Adevărul este că sunt printre noi, cei care spunem că suntem mântuiți (născuți din nou), persoane care nu sunt mântuite și care se înșală. Analizând puțin versetul de la început, vedem ce le spune Apostolul corintenilor: 1. Pe voi înșivă Fiecare este dator să se cerceteze pe el, iar nu pe alții. Noi suntem experți în a stabili dacă unul sau altul sunt mântuiți, însă ar fi mult mai bine să fim experți în a vedea dacă noi înșine suntem creștini adevărați. 2. Cercetați-vă

Dacă ni se cere, se presupune că această cercetare se poate face. Dumnezeu nu ne-ar spune să facem acest lucru, dacă el nu ar fi posibil, așadar există metode prin care putem descoperi dacă suntem sau nu mântuiți.

3. Dacă sunteți în credință Scopul cercetării noastre este să vedem dacă mântuirea pe care susținem că o avem este una adevărată, lucrată de Dumnezeu. Domnul dorește ca să-i trezească pe cei care se află în pericol, pentru ca în cazul în care nu se află pe calea cea bună, să vină la Dumnezeu, ca El să le pună picioarele pe stânca mântuirii.

Cum ne putem înșela cu privire la mântuirea noastră?

Cercetarea aceasta este o cercetare imposibilă dacă nu folosim mijloacele pe care Dumnezeu ni le-a lăsat la dispoziție. Pericolul este să pornim în căutarea pentru siguranța mântuirii folosind mijloacele dorite sau știute de noi, există pericolul să ne bazăm pe înțelepciunea noastră, pe sentimentele noastre sau pe anumite persoane. Înțelepciunea noastră

Proverbe 3.5,6,7: Pune-ți nădejdea în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe priceperea ta. Pe toate căile tale gândește la Dânsul și El îți va netezi toate cărările tale. Nu fii înțelept în ochii tăi; teme-te de Dumnezeu și fugi de rău;

Vedem așadar că Scriptura ne îndeamnă să nu ne bazuim pe înțelepciunea noastră firească, deoarece nu este o călăuză deloc sigură. Sentimentele noastre

Ieremia 17.9: "Inima omului este mai vicleană decât orice și foarte stricată! Cine o va cunoaște!"

Sunt multe persoane care spun: "Eu știu că în inima mea sunt mântuit", sau, "În inima mea eu sunt credincios", însă vedem că inima este nespuns de înșelătoare. Sentimentele noastre ne pot înșela foarte ușor, și nu este un teren mai alunecos decât acesta, să ne încredem în inima noastră. Sunt atâția oameni a căror credință depinde de starea lor, când sunt fericiți sunt siguri că sunt mântuiți, însă când dau de vreun necaz își pierd încrederea aceasta. De ce? Pentru că se încred în inima lor! Anumite persoane

Ieremia 17.5: "Blestemat fie omul care se încrede în om și își face sprijin din trup omenesc și a cărui inimă se depărtează de Domnul."

Unii oameni cred că sunt mântuiți pentru că așa le-a spus cineva, alții au încredere în oameni (preoți) sau în sfinții care au murit, alții se încred în Fecioara Maria. Toți sunt oameni! Blestemat să fie omul care se încrede în om, este cuvântul Scripturii.

Văzând aceste lucruri, nu este cu puțință să evaluăm mântuirea noastră folosind mijloacele noastre firești, la fel cum nu putem măsura temperatura soarelui folosind un metru liniar.

Doar Dumnezeu ne poate arăta dacă suntem mântuiți

Pentru a măsura temperatura folosim un termometru, iar pentru a ne „măsura” mântuirea avem nevoie ca Dumnezeu să ne ofere instrumentele pregătite de El pentru a vedea dacă suntem mântuiți sau nu: RUGĂCIUNEA și CUVÂNTUL, folosite în dependență de Duhul Sfânt. Rugăciunea Vedem acest exemplu al rugăciunii la David, care îl ruga pe Dumnezeu să îl cerceteze și să îi arate dacă este pe o cale

bună, iar în altă parte David dorește ca Dumnezeu să îi spună, că, El Dumnezeu este mântuirea sufletului său (al lui David). Pentru a porni această căutare în găsirea siguranței mântuirii, avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. De altfel, unul dintre cele mai înțelepte lucruri pe care le putem face este să Îl întrebăm pe Domnul dacă Îi aparținem Lui cu adevărat. Miza este mult prea mare, este vorba de iad sau rai, moarte sau viață veșnică, așa că o rugăciune asemănătoare cu, "Doamne, ajuta-mă să văd adevărul cu privire la mântuirea mea!" este crucială. Una dintre cele mai periculoase stări în care se poate găsi cineva este ca el să creadă că este mântuit și că nu poate să piardă această mântuire, în timp ce el nu este mântuit cu adevărat, crezând că nu poate să piardă ceva ce nici măcar nu are! Cuvântul După ce ne-am rugat Domnului să ne descopere calea pe care mergem cu adevărat, trebuie să ne raportăm la singurul lucru sigur: Sfânta Scriptura.

"Căci cuvântul lui Dumnezeu e viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, și pătrunde până la despărțitura sufletului și duhului, dintre încheieturi și măduvă, și destoinic este să judece simțirile și cugetările inimii"

În ea, Dumnezeu ne-a lăsat avertizări, făgăduințe, însă ne-a lăsat și "teste" prin care putem vedea dacă suntem sau nu copii ai lui Dumnezeu. De ce am avea noi creștinii nevoie de aceste teste (pentru că ele sunt adresate creștinilor)? Pentru că sunt mulți oameni pierduți printre cei care mărturisesc credința!

1 Corinteni 15.34: "Căci unii nu au cunoștință de Dumnezeu; o spun spre rușinea voastră." Iacov 2.14: "Ce folos, frații mei, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l mântuiască?" Matei 7.22,23: "Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, [...] Și atunci voi mărturisi lor: Niciodată nu v-am cunoscut pe voi. Depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea."

Am văzut cum din nefericire sunt multe persoane care în acest moment au siguranța mântuirii, dar care se înșală.

Ești tu unul dintre aceste persoane, dragul meu suflet?

Din care dintre cele 4 categorii de oameni faci parte?

- Cei nemântuiți care știu că nu sunt mântuiți
 - Cei nemântuiți care cred că sunt mântuiți
 - Cei mântuiți care au îndoieli cu privire la mântuirea lor
 - Cei mântuiți care sunt siguri de mântuirea lor
- Sfânta Scriptura îți poate arăta care este starea ta și în care din aceste categorii te afli.

Nu ești mântuit și știi asta!

Dacă te afli în această stare, Dumnezeu te cheamă și astăzi să te pocăiești și să crezi în jertfa Fiului Său de la Golgota, care a purtat păcatele tuturor celor care cred în El. Dumnezeu este îndelung răbdător, însă El nu se lasă batjocorit, dacă vei continua să refuzi chemarea Lui, va veni un moment când El nu te va mai chema, și atunci totul va fi sfârșit, sentința ta a și fost hotărâtă, trebuie numai ca să părăsești această viață și sentința care a fost hotărâtă pentru tine va fi aplicată. Nu poate să fie nimic mai dureros decât să fi departe de sursa oricărei bucurii și fericiri!

Nu ești mântuit, însă tu crezi că ești!

Matei 7.22,23: "Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, [...] Și atunci voi mărturisi lor: Niciodată nu v-am cunoscut pe voi. Depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea."

Ce cuvinte solemne, ai grijă ca nu cumva și TU să auzi cuvintele acestea venind din partea Judecătorului, ca nu cumva să faci parte din cei mulți care deși l se adresează lui Iisus ca Domn, totuși nu l-au cunoscut niciodată cu adevărat. Contextul acestui pasaj ne spune că printre cei care mărturisesc credința creștină, sunt mulți care vor fi pierduți pentru totdeauna. Este imposibil să tratăm acest subiect pe larg, de aceea voi folosi doar câteva versete care ne pot deschide mintea și inima, ca să vedem deslușit starea noastră. Cine crede are viața Este inevitabil să pornim de la aceasta. Sfânta Scriptură ne spune că cine crede în Fiul lui Dumnezeu are viața. Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu, că El este Dumnezeul Creator care S-a întrupat, care a trăit o viață fără de păcat, a murit pe cruce purtând păcatele tale și a înviat a 3-a zi, plătind pe deplin aceste păcate? Ai venit la El recunoscând că ești vinovat și vrednic de condamnare, te-ai încrezut doar în El pentru mântuirea ta? Dacă prin harul Domnului aceste lucruri sunt valabile despre tine, ai fost mântuit. T tuturor celor care cred le-a dat dreptul să fie copii ai lui Dumnezeu, adică celor care cred în Numele Domnului Iisus. Să ne oprim aici însă ar însemna să fi parcurs doar jumătate de drum. Nu vreau să spun că trebuie să faci alte lucruri ca să fi mântuit, însă trebuie să te asiguri că pocăința și credința ta sunt adevărate – pe tine însuți cercetează-te dacă ești în credință!

Sfânta Scriptură ne spune că cel care crede cu adevărat este născut din nou, mântuit, și devine o făptură nouă. Viața aceasta nouă pe care o primim de la Dumnezeu este caracterizată de anumite lucruri, iar aceste caracteristici ale celui mântuit ne sunt arătate clar în Scriptură.

Un pom face roade în concordanță cu natura lui - dacă e pom bun face roade bune, dacă e rău face roade rele. Așa și cel mântuit are trăsături specifice, în concordanță cu natura divină din el, iar unele din aceste trăsături ne sunt arătate în prima Epistolă a Sfântului Apostol Ioan. Tot în această epistolă ne sunt arătate caracteristici ale oamenilor nemântuiți, dar care cred că sunt. 1 Ioan 1.6

Dacă zicem că avem împărtășire cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu săvârșim adevărul.

Întunericul în Scriptură este un simbol pentru păcat. Dumnezeu este lumina, și omul păcătos este întuneric, și așa cum lumina nu poate avea părtaşie cu întunericul, la fel nu poate exista părtaşie între Dumnezeu și om. Degeaba spunem că avem părtaşie cu El, dacă umblarea noastră zilnică este în păcat. Vedem aici că este vorba despre o umblare, adică un stil de viață, obișnuința de a păcătuți zi de zi fără a avea nici o problemă, iar în cazul în care ne-ar mustra conștiința, am găsi imediat scuze pentru păcat. Sfântul Apostol ne spune categoric - dacă mărturisim că avem părtaşie cu Dumnezeu (adică mărturisim că suntem mântuiți) dar totuși umblăm în păcat, mințim, și nu trăim adevărul (adică nu suntem mântuiți). 1 Ioan 1.8

Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi.

Sunt multe persoane azi care nu cred că au păcate, iar în cazul în care cred că au, sunt convinși că sunt mai mici decât ale altora. Însă sunt și creștini care spun că nu au păcat, și că nu păcătuiesc, au atins un nivel atât de înalt de sfințenie încât păcatul nu mai există în viața lor. O

astfel de stare este foarte periculoasă, și cine spune că nu are păcat se înșală singur, și adevărul nu este în el.1 Ioan 1.10

Dacă zicem că n-am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul Lui nu este întru noi.

Sunt unii creștini care vin la Domnul Iisus pentru tot felul de "beneficii", însă ei niciodată nu au văzut că sunt păcătoși și vrednici de iad. Poate și-au dat seama că au păcate, însă a fost ceva pur intelectual, o recunoaștere superficială a faptului că într-adevăr, au mințit, poate au furat, dar ei niciodată nu au simțit povara păcatelor, niciodată nu au realizat că au păcătuit împotriva unui Dumnezeu sfânt, practic, nu i-a durut niciodată de păcatul lor! Omul care nu a simțit niciodată povara păcatului nu a venit niciodată cu adevărat la Domnul Iisus, omul care nu a știut niciodată că este pierdut nu este în acest moment găsit (mântuit).1 Ioan 2.3,4

Și întru aceasta știm că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el adevărul nu se află.

Unul dintre cele mai bune teste pentru a vedea dacă sunt sau nu mântuit, este relația mea cu poruncile lui Dumnezeu. Dumnezeu S-a descoperit pe Sine în Scriptură și ne-a arătat cum este El, ce îi place și ce nu. Care este tendința vieții mele? Încerc eu să îi fiu plăcut Lui, ținând poruncile Lui, sau nu sunt interesat deloc de ce a spus El să fac și ce să nu fac? Imaginea din acest verset nu este a unui creștin care vine de câteva ori pe an la adunare, nici a unui creștin de "duminică", ci aici avem imaginea unui creștin care mărturisește vehement că îl cunoaște pe Dumnezeu, în inima lui nu este nici o îndoială cu privire la acest lucru. Aceste persoane sunt ca acelea despre care vorbea Apostolul Pavel:

"Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele lor îl tăgăduiesc, urâcioși fiind, nesupuși, și la orice lucru bun, netrebnici." (Tit 1.16)

Fiecare om mântuit primește o inimă nouă care iubește poruncile lui Dumnezeu, care dorește să le împlinească și care caută cu orice chip să renunțe la orice practici păcătoase din viața lui. În Iezechiel vedem că Dumnezeu este Cel care îi face pe cei credincioși să persevereze în ținerea poruncilor Sale:

"Și le voi da aceeași inimă și duh nou voi pune în ei; voi scoate din trupul lor inima cea de piatră și le voi da inimă de carne, Ca să urmeze poruncile Mele și legile să le păzească și să le împlinească; vor fi poporul Meu, iar Eu le voi fi Dumnezeu." (Iezechiel 11.19,20)

1 Ioan 2.9

Cine zice că este în lumină și pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric până acum.

Acest verset este adresat celor care mărturisesc cu tărie că ei sunt în lumină, că sunt mântuiți. Însă Sfântul Apostol ne arată că dacă îl uram pe fratele nostru, suntem în întuneric până acum. "Până acum" înseamnă că deși noi am mărturisit că am trecut de la întuneric la lumină (de la moarte la viață), totuși dacă îl urăm pe fratele nostru dovedim că de fapt am fost și rămânem mai departe în întuneric, presupusa noastră convertire este falsă. În 1 Ioan 3.15 vedem același lucru, "Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că niciun ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el.", și Apostolul Ioan este și mai categoric, ORICINE urăște pe fratele său este un ucigaș, și nu are viața veșnică. Fratele nostru poate să fie orice om sau orice credincios din Biserică, și să îl urăm înseamnă să nu ne pese de el atunci când este în nevoie, să îi dorim răul, să încercăm să îl înșelăm în anumite lucruri materiale etc.1 Ioan 2.15

"Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el."

Prin "lume", Apostolul se referă la acest pământ, unde deși trebuie să trăim și să ne desfășurăm activitățile zilnice, nu ar trebui să ne lipim inima de lumea aceasta, astfel încât să trăim ca și cum nu ar exista o lume viitoare. Prin "lucrurile din lume" înțelegem tot ce este păcătos în această lume – mândrie, poftă de tot felul, dorința de a place oamenilor, lăcomia și alte lucruri cu acestea. Lumea nu înseamnă oamenii din lume, ci sistemele lumii acesteia, mentalitatea acestui veac, tot ce este pe acest pământ împotriva lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Iacov folosește cuvinte și mai aspre,

"Preadesfrânaților! Nu știți, oare, că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Cine deci va voi să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș lui Dumnezeu.." (Iacov 4.4)

Iar Domnul Iisus ne spune,

"Nici o slugă nu poate să slujească la doi stăpâni. Fiindcă sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va ține și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona." (Luca 16.13)

Cineva spunea odinioară că a intrat lumea în Biserică, și asta s-a întâmplat deoarece în Biserică au intrat oameni lumești, creștini care au o formă de evlavie, dar care trăiesc tot după domnul acestui veac, tot după poftele lor. Pentru ei este mult mai atrăgător ce oferă lumea decât ce oferă Dumnezeu, pentru ei o oră la Biserică este un chin, pe când multe ore în fața TV-ului sau în alte locuri lumești este o plăcere – oare cred acești oameni că vor scăpa de judecata lui Dumnezeu?1 Ioan 3.6,7,8,9

Oricine rămâne întru El nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu L-a văzut nici nu L-a cunoscut. Copii, nimeni să nu vă amăgească. Cel ce săvârșește dreptatea este drept, precum Acela drept este. Cine săvârșește păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuiește. Pentru aceasta S-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului. Oricine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în acesta; și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu.

Apostolul Ioan este categoric în aceste versete, că acela care trăiește în păcat este de la diavolul, și nu L-a cunoscut niciodată pe Dumnezeu. Aici nu este vorba despre cineva care face păcate din greșală, altfel nici unul nu am trece acest test, fiecare păcătuim mereu, după cum spune Solomon: "Căci nu este om drept pe pământ care să facă binele și să nu păcătuiască." (Eclesiastul 7.20) În aceste versete este vorba de persoane care trăiesc în păcat ca un stil de viață, care nu sunt deranjați că trăiesc în minciună, ură, bărfă, curvie, beție și alte lucruri asemănătoare. Dacă îi aparținem lui Dumnezeu vom trăi în neprihănire, adică stilul nostru de viață este marcat de sfințenie, deși nu permanent. Dacă nu trăim în această sfințenie practică de zi cu zi, poate fi un semn că noi de fapt îi aparținem diavolului, deoarece facem voile (adică păcatele) lui.

Cei mântuiți care au îndoieli cu privire la mântuirea lor

Poate se găsește printre cititorii acestui articol un creștin slab, care deși îi aparține Domnului și se străduiește să facă ce îi este plăcut Lui, totuși se găsește de multe ori în situația în care păcătuiește, sau de multe ori nu are siguranța mântuirii. Dacă ești o astfel de persoană, lucrurile de mai sus nu sunt spuse ție, nu sunt pentru dărâmarea ta. Despre Domnul Iisus se spune că el nu va stinge un fitil care fumegă, nici nu va rupe o trestie frântă. Poate că ești un fitil care fumegă, însă ești un fitil, acolo există viață, și Dumnezeu va susține acea viață iar la timpul hotărât de El o va înflăcăra. Ți este teamă ca nu cumva să faci parte din aceia care se înșală? Oare nu este acesta gândul care te mistuie, și oare nu este teama aceasta o teamă prea greu de purtat câteodată? Ai da orice să știi sigur că îi aparții Lui, să ai siguranța

mântuirii...te înțeleg, eu însumi am făcut parte din această categorie, însă chiar dorința de a ști că îți aparții Lui este o dovadă că ești al Lui. Un om nemântuit nu își dorește să fie al lui Dumnezeu, un om nemântuit nu își face griji cu privire la mântuirea lui, deoarece diavolul are grijă să nu îl deranjeze cu astfel de întrebări. Poate zici împreună cu credinciosul Heman: "Pentru ce Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit." (Psalmul 88.15,16). Nu trebuie să disperi, Dumnezeu poate să aducă lumină, vino la El, spune-i nesiguranța ta, chiar dacă este dificil să faci asta, spune-i ce te apasă și cere-I ajutorul, la vremea potrivită El va interveni negreșit, numai nu privi la faptele tale pentru pacea ta, privește doar la Domnul Iisus.

Cei mântuiți care au siguranța mântuirii lor

Pentru fiecare copil al lui Dumnezeu există privilegiul de a avea o siguranță deplină a mântuirii lor, o temelie și o pace pe care Duhul o lucrează în inima celui mântuit. Este trist faptul că nu toți copiii lui Dumnezeu se bucură de această siguranță, din motive care nu pot fi tratate aici. Poate am crede că sunt puțini cei care se îndoiesc de mântuirea lor, și mulți care sunt siguri, aceasta este impresia generală pe care o observam la creștini, însă unii din cei care sunt foarte siguri au o siguranță falsă, rezultată din nepăsarea cu privire la starea lor. Totuși, sunt creștini care se bucură de această siguranță, și mesajul pentru ei este următorul:

1. Pe baza acestei siguranțe mărește îndrăznești să trăiești o viață sfântă și să lucrezi cu putere pentru Dumnezeu
2. Căutați și ajutați pe cei care încă nu se bucură de ce aveți voi
3. Mulțumiți Domnului pentru acest har, și nu uitați că cine stă în picioare trebuie să ia seama să nu cadă

Singura noastră speranță

Până la urmă fiecare dintre noi avem nevoie de harul și mila lui Dumnezeu. În orice stare ne-am afla, trebuie să venim la El mereu și mereu. Cel nemântuit trebuie să își recunoască vinovăția, cel înșelat să ceară mila Lui, cel slab să caute fața Domnului ca să fie întărit, și cel care are siguranța mântuirii trebuie să vină cu smerenie și mulțumire în fața Celui Veșnic, cerând har ca să păstreze ce are deja. Ar fi înțelept din partea noastră dacă am ieși puțin din nepăsare și am lua în serios veșnicia noastră, faptul că pe acest pământ se va hotărî soarta noastră eternă. Cel mai bun lucru pe care îl putem face este să ne rugăm Domnului să ne descopere starea noastră adevărată, și să ne-o schimbe în cazul în care ne aflăm într-o stare rea. Dumnezeu va face asta dacă venim la El, de dragul Domnului Iisus Hristos. [Pentru a vedea ce trebuie să faci ca să fi mântuit, poți citi articolul Mântuirea sufletului este numai prin credință sau și prin fapte?clickbible.org](#)